Eğitimdeki Durumumuz

EMO İzmir Şubesi
31. Dönem Eğitim Komisyonu

Toplumun geleceğini şekillendiren en önemli araç olan eğitim. Bu konuda farklı bir söylem bulunmuyor. Kimse çocuklarımız cahil kalsın demiyor. Ancak son günlerde tam bir kaos hakim durumda.

Mevcut iktidar tarafından "çocukların aileleri ile geçirdiği kaliteli zamanı artırma ve sınav stresini azaltma" amacıyla getirilmek istenen ve bu seneki sınav programına konup örnek soruları bile basılan TEOG sınavı, "çocukların aileleri ile geçirdiği kaliteli zamanı artırma ve sınav stresini azaltma" amacıyla kaldırılıp(!) lise eğitimine başlarken nasıl bir yöntem ile öğrencilerin istedikleri liselere yerleştirilecekleri sorusu bir gecede ortada bırakılabiliyor. Amaç kısa zamanda ortaya çıkıyor; başarısız olan imam hatip liselerine öğrenci bulmak. Çocukların en yakın okullara gitmeleri onların yararına imiş. Bunu bunca sene sonra, ihtiyaç yokken her yeri imam hatip okullarına çevirirken değil bu okullar tercih edilmeyince, eğitim çağındaki birçok çocuk sayıları her sene artan İmam Hatip okullarına mecbur bırakılıyor.

Keza Müfredat her geçen sene bilimsellikten ve çağdaşlıktan uzaklaşarak ortaçağ zihniyetine yaklaşıyor. Devlet okullarındaki bu belirsizlik ise aslında eğitimin özelleşmesi yönündeki en büyük motivasyon haline gelmiş durumda. Her köşe başında yetersiz bir denetimle açılan özel okullar, çocuklarının sağlıksız müfredattan en az etkilenmesini amaçlayan veliler tarafından yüksek oranda tercih edilir duruma geldi. Yükseköğretimde ise bu derece göz önünde olmasa da aslında daha vahim bir durum söz konusu; 15 Temmuz sonrası çıkarılan bir KHK ile onlarca yıllık geleneğe sahip ve görev yapan rektörlerin çalışmalarının bir denetim mekanizması olarak az da olsa faydası bulunan rektör seçimleri iptal edilip yönetim bir kişinin insiyatifine bırakılabiliyor.

Özellikle köklü üniversitelerin rektörlerinin uzun yıllar görev yaparak çeşitli uygulamaların devamını sağlayabildiği bir düzenden, birkaç ayda bir rektör hatta dekan değiştirilen bir pozisyona geçilince bu durum üniversitelerin tutarlı bir bilimsel politika izlemesinin önünde en büyük engel haline gelmekte. Görev yapmakta olan hiçbir yönetici 24 saat sonra görevinin başında olup olmayacağının bilemediği için uzun vadeli hiçbir çalışma hayata geçirilemiyor, üniversiteler günübirlik politikalarla günü kurtarma amaçlı olarak yönetiliyor.

Tüm bu hengame içinde nereden geldiği belli olmayan bir fikir neticesinde yardımcı doçentlik kavramı tartışmaya açılıp, öğretim üyeleri içerisinde en yüksek oranı barındıran yardımcı doçentlerin kadroları konusunda bir belirsizlik ortaya çıkarılmış durumda. Onlarca yıllık geleneklerin yıkılarak iyice kör döğüşüne dönen eğitim sisteminin bu belirsizliğinde ise gelecek kuşakların heba olup gitmesi ve ülkenin gitgide Ortadoğu bataklığının ayrılmaz bir parçası olması kaçınılmaz gözüküyor.,

Herkesin eğitim şart deyip eğitimin bu hale getirilmesi trajik bir durum. İstatistikler şu anda bile ülkemizdeki eğitim seviyelerinin her kademede dünya ülkeleri arasında en gerilerde kaldığını gösterirken bilim ve teknoloji üretmesi olanaklı gözükmeyen bu günkü eğitim sistemi sonucunda, çok uzak olmayan bir gelecekte, teknoloji üreten ülkelerin işgali altında kalacak olmamız kuvvetle olası. Artık emperyalistler işgal için asker göndermiyorlar. Teknolojik mal ve malzeme üretip ülkelerin ralarını dolduruyorlar ve yeni teknoloi harikası silahları da parasıyla satıp geri kalmış eğitimsiz kitleleri birbiri ile savaştırıp az buçuk eğitimlileri de ürettikleri teçhizatı kullananlar olarak değerlendiriyorlar.